

partier med undtagelse af Danmarks kommunistiske parti og retsforbundet, der — ud fra hver sine synspunkter — gik imod det.

I det udvalg, som fik sagen til behandling, drøftede man bl. a. et fra iysk side fremsat ønske om, at der ikke som oprindeligt foreslået i § 2 blev givet eneret til de bestående sukkerfabrikker. Om dette spørgsmål, der også havde været fremdraget under 1. behandling, udtales i betænkningen: „Selvom det efter de oplysninger, der har været forelagt for udvalget, ikke for tiden synes at være økonomisk forsvarligt at oprette nye sukkerfabrikker eller saftstationer, har der indenfor udvalget været overvejende betænkelighed ved helt at udelukke muligheden for oprettelse af sådanne nye virksomheder. Det foreslås derfor, at den pågældende bestemmelse udgår af lovforslaget. Handelsministeren vil herefter, såfremt forholdene måtte ændre sig på en sådan måde, at en ny virksomhed vil kunne producere sukker lige så billigt som de bestående og forholdene iøvrigt taler derfor, have mulighed for at meddele tilladelse til den nye virksomheds oprettelse. Koncessionen for den nye virksomhed vil da blive udformet på en sådan måde, at virksomheden ikke vil få dækning for et større beløb pr. kg produceret sukker til produktionsomkostninger og vederlag for investeret kapital end det beløb, som de bestående sukkerfabrikker oppebærer i medfør af deres koncessioner.

Også om anvendelsen af de penge, der årligt skal afsættes til *sociale foranstaltninger*, forhandlede der i udvalget.

I en særudtalelse erklærer *Tholstrup* (DR) sig enig i, at eneretsbestemmelsen udgår af loven, hvorimod han ikke kan godkende udtalelsen om, „at oprettelse af nye sukkerfabrikker eller saftstationer ikke er økonomisk forsvarligt. Dertil er dette spørgsmål altfor lidt og måske endda eensidigt be-lyst.

Mindretallet tilslutter sig, at handelsministeren kan meddele tilladelse til nye virksomheder, der arbejder på samme vilkår som de bestående virksomheder, men mindretallet ønsker, at disse vilkår præciseres derhen, at nye virksomheder ikke må få afgiftsmæssigt eller tilskudsmæssigt gunstigere vilkår, og en tilføjelse om, at ved nye fabrikkers oprettelse skal de samfundsmæssige organer ikke blande sig i disses driftsmæssige forhold, herunder i særdeleshed den pris, som sådanne fabrikker betaler leverandørerne for roerne. Det er for mindretallet afgørende, at der ingen hindringer lægges i vejen for sådanne fabrikkers oprettelse.

Mindretallet kan ikke medvirke til selve lovforslagets gennemførelse.“